

„Z ČESKÉ KRÁLOVSKÉ MOCI A DOKONALOSTI“.

Proměny šlechtické titulatury v českých nobilitacích a přijímáních mezi stavy v období vlády habsburské dynastie

Jiří Brňovják

Studie přináší ucelený pohled na vývoj české šlechtické titulatury v období od nástupu Ferdinanda I. na český trůn (1526) do vyhlášení rakouské císařské hodnosti (1804). Právo udělovat šlechtické tituly patřilo mezi výsadní královská práva, avšak o přijetí do stavovské korporace rozhodovaly stavy samotné. Tato kooperace mezi králem a stavy byla odstraněna ve 20. letech 17. století v souvislosti s porážkou stavovského povstání. Stavovské kompetence tehdy plně přešly do kompetence českého krále. Současně byla podle říšského vzoru zavedena vícestupňová šlechtická titulatura, v zásadě identická s titulaturou používanou v rakouských zemích. Významný milník v právně-teritoriálním vymezení českých šlechtických titulů představuje rok 1752, kdy byly samostatné české a rakouské šlechtické tituly nahrazeny šlechtickou titulaturou jednotně platnou ve všech rakouských dědičných zemích. Právní základ k poskytování šlechtických titulů dědičných zemí ale nadále tvořily česká královská a rakouská arcivévodská hodnost. Tato skutečnost umožnila v druhé polovině 18. století ojedinělé udělování českých knížecích či vévodských titulů. Zmíněná právní dichotomie byla odstraněna až nařízením z roku 1810, jímž veškeré nobilitační kompetence přešly na rakouskou císařskou hodnost. Od tohoto okamžiku lze definitivně hovořit o šlechtě Rakouského císařství.